

23 Απριλίου 2016

«Εις την πόλη Βηθανία, Μάρθα κλαίει και Μαρία» - Καλύμνια κάλαντα του Λαζάρου

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Στην εθιμολογία της Μεγάλης Εβδομάδος ανήκουν τα τραγούδια της εορτής του Λαζάρου. Είθισται μικρά κορίτσια, οι “λαζαρίνες”, ντυμένα με παραδοσιακές στολές να γυρίζουν στα σπίτια κρατώντας καλαθάκια, όπου βάζουν τα φιλοδωρήματα, τραγουδώντας το τραγούδι: “Ξύ-πνα, Λάζαρε, και μη κοιμάσαι...” ή ανάλογα με την περιοχή το αντίστοιχο κάλαντο - τραγούδι.

Το τραγούδι που ψάλλεται στη Κάλυμνο διασώζει με έναν εξαιρετικό ποιητικό λόγο, πιο κοντά στην ευαγγελική διήγηση απ’ ό,τι τα περισσότερα κάλαντα, την ιστορία του Αγίου Λαζάρου, φίλου του Χριστού. Επιπλέον η περίτεχνη μελοποιία και ο ασυνήθιστος ρυθμός κάνουν τα κάλαντα αυτά να ξεχωρίζουν.

Εἰς τὴν πόλιν Βηθανία, Μάρθα κλαίει καὶ Μαρία,
Λάζαρο τὸν ἀδερφὸ τους, τὸν γλυκὺ καὶ καρδιακὸ τους.

Τὸν μοιρολογοῦν καὶ κλαίνε, τὸν μοιρολογοῦν καὶ λένε,
τρὴς ἡμέρες τὸν θρηνοῦσαν, καὶ τὸν εμοιρολογούσαν.

Τὴν ἡμέρα τὴν τετάρτη, κίνησε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ ἔρθει,
καὶ ἐβγήκε ἡ Μαρία, ἔξω ἀπὸ τὴν Βηθανία.

Καὶ ἐμπρὸς Τοῦ γόνου κλίνει, καὶ τοὺς πόδας Τοῦ φιλήνει,
ἀν ἐδῶ ἦσουν Χριστέ μου, δὲν θ' ἀπέθνησκε ὁ ἀδελφός μου.

*(Μα καὶ τώρα ἐγὼ πιστεύω, καὶ καλότατα ἠξεύρω,
ὅτι δύνασ' ἀν θελήσεις, καὶ νεκρούς νὰ ἀναστήσεις!)*

Χαίρε πίστευε Μαρία, ἄγωμεν εἰς τὰ μνημεῖα,
τότε ὁ Χριστὸς δακρύζει, καὶ τὸν Ἄδη φοβερίζει.

Ἄδη Τάρταρε καὶ Χάρο, Λάζαρο θε νὰ σου πάρω,
δεῦρο ἔξω Λάζαρε μου, φίλε καὶ ἀγαπητέ μου.

Παρευθὺς ἀπὸ τὸν Ἄδη, ὡς ἐξαίσιο σημάδι,
Λάζαρος ἀπελυτρώθη, ἀνεστήθη κι ἐσηκώθη.

*(Καὶ εὐθύς ἀπολυτρώθη, ἀνεστήθη καὶ ἐσηκώθη,
Λάζαρος σαβανωμένος, καὶ με τὸ κερὶ ζωσμένος.)*

Τότε ἡ Μάρθα κι ἡ Μαρία, τότε ὅλη ἡ Βηθανία,
Δόξα τῷ Θεῷ φωνάζουν, καὶ τὸν Λάζαρο ξετάζουν.)

Λάζαρε πες μας τι εἶδες, εἰς τὸν Ἄδη ποῦ ἐπήγες,
εἶδα φόβους εἶδα τρόμους, εἶδα βάσανα καὶ πόνους.

*(Δώστε μου λίγο νεράκι, νὰ ξεπλύνω τὸ φαρμάκι,
τῆς καρδιάς μου τῶν χειλέων, καὶ μὴ με ρωτάτε πλέον.)*

%kakajajahha%